SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr**
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**, za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan velja **1 gld. 20 kr.** več na leto. Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne".

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 153. V Ljubljani, v petek 8. julija 1892. **Letnik XX.**

V Ljubljani, 8. julija.

V ogerski zbornici magnatov sta bili v ponedeljek in torek dve pomenljivi seji. Knez in primas ogerski Vaszary je v dolgem in stvarnem govoru pojasnil krivice, ki se godé katolikom vsled določbe zakona iz l. 1868 o verski izreji otrok iz mešanih zakonov. V ta zakon so vtihotapili prisilno določbo, ki je dajala povod mnogim prepirom med katoliki in kalvinci, odkar je bil „kalvinski papež", Koloman Tisza, l. 1875 prišel na krmilo. Ogerski škofje, na čelu jim učeni in mirni primas Vaszary, zahtevajo, da se ona prisilna določba uporablja le tedaj, k e d a r s e s t a r i š i n e m o r e j o z j e d i n i t i o verski vzgoji svojih otrok.

Kakor znano, dovoljuje katoliška cerkev zakone med katoliki in nekatoliki (zakoni med izraeliti in kristijani itak neso dovoljeni) le tedaj, če je zagotovljena katoliška izreja vseh otrok; v ta namen se zahteva pismena zaveza. Če se ta odkloni, je cerkev pri sklepanju zakona le pasivna. Državne sile cerkev ne zahteva. Ogerska vlada pa je vsled kalvincev onemogočila izvrševanje katoliškega načela, ker sili stariše, da prelomljajo ono pismeno zavezo. Z verskega stališča je to za kalvince sramota, ker s pomočjo državne policije rušijo mir v družinah ter silijo stariše, da jeden del svojih otrok izročajo tuji cerkvi.

Če stariši dado pismeno zavezo, cerkev blagoslovi zakon in tudi krsti otroke. Kalvinci pa so pod varstvom bivšega ministerskega predsednika dosegli znano odredbo, da morajo katoliški duhovniki otroke, katere so sami krstili, izročati kalvincem. Tega seveda katoliška cerkev ne more trpeti; duhovniki so se branili, sodniki so vsacega takega „nepokornega" duhovnika oprostili, ali država jih je kaznovala administrativnim potom.

In kaj zahteva katoliška cerkev na Ogerskem? Le toliko, da mora država pustiti starišem prosto voljo, da jih ne sme siliti, naj svoje otroke tako ali tako izrejajo. V Španiji. na primero, zahtevajo protestantje isto, kar katoliki na Ogerskem. Liberalizem ogerske vlade pa si daje slabo spričevalo, ker na zahteve kalvincev prezira to stališče in podpira tako rekoč lov na duše.

Primas Vaszary je nasvetoval nekak „modus vivendi", izrazil popolno toleranco katoliške cerkve, in sicer v sporazumljenju z vsemi ogerskimi škofi in večino magnatov v zbornici. Do sklepa ni prišlo, dasi so bili Vaszary in njegova stranka v večini, on je le označil svoje stališče za prihodnjost. Vlada sedaj vé, da ima pred saboj močno ograjo, katere ne more prestopiti. Če mirnim potom ne reši tega prepornega vprašanja, nakoplje si boj.

Kaj zahtevajo Nemci?

Pod prejšnjimi nemškimi vladami so se nam Slovanom godile velike krivice. Omeniti moramo, da so celo na Kranjskem, torej v deželi, kjer je nad 95% Slovencev, v deželnem zboru Nemci imeli večino. Te prejšnje krivice pa nikakor še neso povsem odpravljene. Poglejmo le malo po sosednih kronovinah. Na Koroškem so razven dveh vse šole nemške ali polunemške, če tudi v tej deželi biva po uradnih izkazih skoro tretjino Slovencev. Razmere na Štajerskem so le nekoliko boljše. V štajerskem deželnem odboru Slovenci še vedno nemajo nobenega zastopnika, če tudi jih je tretjina v tej deželi. Pa tudi v deželnih zborih teh dveh kronovin neso Slovenci primerno zastopani. Vsled nezdravih razmer imajo občinsko upravo zlasti na Koroškem v skoro čisto slovenskih krajih Nemci v rokah. Po cesarskih uradih se uraduje skoro izključno nemško. Vidi se, da so na Štajerskem in Koroškem Nemci še vedno gospodarji in da Taaffejeva vlada še ni dosti škodovala njih veljavi.

Slovenci dosedaj nimamo še nobene čisto slovenske srednje šole, da o vseučiliških stolicah ne govorimo. Dosti na boljšem neso Čehi na Moravskem in v Šleziji. Na Moravskem je tri četrtine prebivalstva češkega ali vendar imajo Nemci večino v deželnem zboru in odboru, katero tudi jako brezozirno porabljajo.

V Šleziji ni državne češke ali poljske srednje šole in ljudske šole vravnane so po vzgledu koroških ljudskih šol. Na Dunaju biva nad sto tisoč Slovanov, pa nemajo nobene javne ljudske šole. Iz povedanega je razvidno, da so Nemci po 12letnem vladanju grofa Taaffe-ja še vedno v kaj ugodnih pozicijah.

Zadnji čas se je pa vendar marsikaj zgodilo, kar Nemcem ne ugaja. Na Koroškem in Štajerskem se občine poganjajo za slovenske šole in upati je, da jih tudi dosežejo, ker se njih prošnje opirajo na veljavne zakone. Vlada in drugi vplivni faktorji res delajo ovire, ali pričakovati je, da naposled le zmaga slovenska odločnost, ki se je posebno jasno pokazala v boju za slovensko šolo v Št. Jakobu v Rožni dolini.

Narod vedno odločneje zahteva slovensko uradovanje. Vsled pritožbe sta magistrata v Celju in pa v Celovcu dobila od vlade nalog, da slovenske vloge slovenski rešujeta. Da je bila vladna odločba postavna, je to pač najboljši dokaz, da so pritožbe naših nasprotnikov do najvišjih sodišč na Dunaju ostale brez vspeha.

Pa tudi občinski zastopi na Koroškem in Štajerskem prehajajo vedno bolj v slovenske roke, na Moravskem in v Šleziji pa v češke, kar je čisto naravno, ker se mej slovanskim prebivalstvom razširja narodna zavest.

Nemci vedó, da je to le začetek večjega gibanja in da polagoma zgubé svoje gospodstvo v slovanskih krajih.

Je-li so klicali na pomoč vlado, katero so še nedavno toliko napadali? In kaj zahtevajo od

LISTEK.

Popotni spomini.

Zapisal Fr. F.

(Konec.)

Bila je krasna noč, ko smo drdrali po prelepi ravnini ob obrežju proti Tržiču (Monfalcone). Fantastično so se dvigala drevesa v luninem svitu, ki je samotno plavala po nebesu ter lila bledo luč na mirno morsko planjavo in zelene trate. Dolgo bi bil opazoval, kako bežé drevoredi, vinogradi, vile in sela mimo nas — a premogel me je spanec, bil sem pretruden in kmalu me je zazibalo drdranje vlaka v sladek sen. Za nekaj časa, ko smo se že bližali Gorici, zbudi me kričanje najinega sopotovalca v sosednem oddelku. Nosil je v rokah eden čevelj, a drugega ni mogel dobiti. Plazil se je pod klopi, gledal po policah — vse zaman — čevlja ni bilo. Hudoval se je, jezil, srpo pogledaval na naju — vse ni nič izdalo. Klical je sprevodnika ter zahteval od njega čevelj. Ta je pa pomilovalno odkimal z glavo, meneč, da ga je morda na Nabrežini kedo vzel, ko so šli vun — poleg pa še nagajivo pristavil, da ni njegova naloga paziti na čevlje, marveč na ljudi. A vročekrvni Italijan je le naprej rohnel in klel. Toda pomagalo ni nič. Začuje se glas „Gorica"; izstopimo in Italijan prišepa po Hefajstovo na peron. Ker je bilo pa dokaj ljudij, čeprav je bilo polnoči, stopil je za steber ter čakal, da se je množica nekoliko razšla. Midva sva pa sedla v omnibus „alle tre Corone" ter prišla v sredino mesta, da sama nisva vedela kako.

Drugo jutro je že bilo solnce precej visoko, ko se napotiva po mestu. Kar presenetilo naju je prijazno mestno lice. Tù se nama je zdelo, kakor bi bila doma. Slovenska govorica — in prav lepa — nama je donela na uho. Ljudje veseli in prijazni; obrazi zdravi in polni življenja! Čutila sva se popolnoma domača in srce mi je bilo veselo, da bi bil zavriskal. Tù ni bilo tistega vika in krika, kakor v Pulju in Trstu, niti onega surovega pobalinstva, ki je uprav v primorskih mestih razvito do vrhunca. Šla sva po mestu; a pri vsakem koraku sva se čudila prijazni ličnosti poslopij, ki niso velikanske palače, a vendar zelo okusno in pripravno zidane.

Najprijaznejše lice podajejo lepi Gorici premnogi parki in drevoredi. Kamor se obrneš, povsod hladna senca, povsod petje ptičev in žuborenje vodometov. Najlepši je gosto zaraščeni mestni vrt.

Tako se mi je zdelo, kakor da nisem več v vroči Primorski, marveč v senčnem gozdu gorenjskih planin.

VI. Sv. Gora, Kanal, sv. Lucija, Bača.

Proti večeru zapustiva Gorico in se napotiva po prašni cesti proti Sveti Gori. Vozovi romarjev so drdrali mimo naju in oblaki prahú so naju zagrinjali. Pot se je vila še vedno med vrtovi, vilami in nasadi.

Dosperši na goro je bilo pa, kar se tiče prahú, mnogo bolje. Večina vozov se je vrnila, le nekateri natovorjeni so se premikali počasno v klanec.

Vroče solnce je pa žgalo, čeprav se je že nagibalo zatonu. Noben vetrec ni zmajal z lističem, — vse je bilo tiho.

Prišedši vrhu klanca, kjer se deli cesta, na goro in pa v Tarnovski gozd, ter dalje v Ipavo, postojimo nekoliko. Krasen razgled je odtod na Gorico in dalje proti jugu. Ta prijazna dolinica je zares pravi zemeljski raj. Na obeh straneh jo obdajajo zmerni griči, lepo obrasteni, ob katerih pobočju rodi vinska trta.

Sredi po dolini se vije — krasna hči planin — zelena Soča, kakor vezen pas v dragocen zavoj.

Po ravnini se dvigujejo prijazna sela z gaji in murbinimi nasadi, kateri so postavljeni vedno v najlepšem redu, da tvorijo nekako pravilno okrasje lepi dolinici.

Krenila sva dalje. Ob cesti so sedeli po sencah romarji, ki jih je strudila hoja v hrib, ter se krepili s pijačo, sadjem, katero so seboj prinesli.

nje? Da jim ohrani sedanjo posest, to je, vse njih sedanje postojanke. Vlada naj bi Nemcem na ljubo pritiskala na volilce pri deželnozborskih in državnozborskih volitvah, da ne zgubé kakega mandata, zlasti naj jim čuva večino v deželnem zboru moravskem.

Ravno tako naj s svojim vplivom varuje, da Nemci ne zgubé nobenega občinskega zastopa.

Pa tudi vse prošnje za slovansko uradovanje in za slovanske šole naj kar zavrača, naj so še tako utemeljene.

Levica torej zahteva, da bi njej na ljubo vlada z nogami teptala volilno svobodo in pa veljavne postave in celó ustavo. V njene zahteve sevéda grof Taaffe ni mogel privoliti, privoliti bi tudi ne bil mogel noben drug minister, ki je prisegel na ustavo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. julija.

Notranje dežele.

Grof Taaffe. Levičarji se nadejajo, da se grof Taaffe povrne s svoje grajščine Nalžov na Češkem še mej valutno debato. Drugi pa mislijo, da bode grof počakal na svoji grajščini parlamentarnih počitnic, da se mu do jeseni ne bode treba pogajati z levičarji. Poslednje se nam tudi zdi verojetno.

Imuniteta poslancev. Tudi neki staročeški list pravi, da bode treba imuniteto poslancev razširiti ali pa uradniki ne morejo biti poslanci. Jasno se mora določiti, da mora vlada tudi za disciplinarno preiskavo zahtevati od parlamenta dovoljenje, če je dotični uradnik tudi državni poslanec. Pa še na nekaj druzega opozarja staročeški list. Večkrat so se že kandidatje zaradi govorov na volilnih shodih klicali na odgovornost od sodišč. Če je bil kandidat tudi voljen, potem seveda zbornica ni dovolila, da bi sodišče postopalo proti njemu, če je pa propal, je naposled še bil kaznovan. Kazalo bi torej imuniteto raztegniti tudi na kandidate.

Državnozborske volitve na Dunaju. Za izpraznjeni mandat Herbstov so se že oglasili štirje kandidati, mej njimi tudi Kronawetter. Ko bi levica držala besedo, morala bi za kandidata postaviti dr. Kronawetterja, ker mu je obljubila, da ga kandiduje, ko bode prvi mandat izpraznjen na Dunaju, ker je v več krajih zánjo kandidoval proti protisemitom in propal. Kakor se kaže, bode pa levica izbrala najbrž drugega kandidata, vsaj levičarski listi že pišejo, da morajo kandidata postaviti volilci. Najboli gotovega mandata sevèda ne marajo levičarji prepustiti demokratu.

Nemško-narodna stranka in levica. Nemško-narodna stranka je že odgovorila na izjavo levice. V svoji izjavi trdi nemško-narodna stranka, da ni res, da bi ona bila kaj ovirala skupno postopanje. Pripravljena je podpirati vsako akcijo v prid Nemcev. Steinwender se je že dne 10. junija posvetoval s Plenerjem, ali poslednji je nekatere njegove predloge zavrnil, o druzih je pa izrekel, da mora poprej govoriti z ministerskim predsednikom. Potem pa cele tri tedne ni bil načelnik nemško-narodne stranke povabljen k nobenemu posvetovanju. Če tudi se je v tem poprašalo, kako je s stvarjo. Tako je prišel 30. junij in ž njim glasovanje o valutnem posojilu. Nemško-narodna stranka je mislila, da sedanji vladi ne more skazati tacega zaupanja, da bi jej dovolila tako posojilo. Pred odsekovo sejo je to naznanila levičarskim vodjam in pri tem dobila vtis, da nikakor ni ravnala proti intencijam zjedinjene levice. Levici bode ta izjava škodovala, ker je iz nje precej vidno, da ni bila navdušena za skupno postopanje.

Vnanje države.

Shod treh cesarjev. V Spali na Ruskem se baje še letošnje poletje ali jeseni snidejo ruski car, avstrijski in nemški cesar.

Bolgarija. Zaslišanje zatožencev je končano, in začelo se je izpraševanje prič, katerih je štirideset. Dosedaj je obravnava že toliko pojasnila, da so zatoženci zbirali tudi ljudij za vstajo v Bolgariji. Karavelov je tajil, da bi on bil se udeležil zarote proti Battenberžanu, ravno tako tudi pri poznejših zarotah ni bilo njega. Njegov podpis gledé prve imenovane zarote je ponarejen. Posebno odločno je pa bivši ministerski predsednik in regent zagotavljal, da sedaj v Bolgariji nikdo ne misli na odločitev Vzhodne Rumelije od Bolgarije.

Srbija. Liberalna stranka se je obrnila do Ristića, da naj odstavi sedanjo vlado in razpusti skupščino. Nove volitve naj bi vodilo ministerstvo Avakumovičevo. Radikalci so zadnji čas zgubili mnogo zaupanja pri narodu, naprednjaki se pa še neso dovolj opomogli, da bi mogli s posebnim vspehom poseči v volilni boj in zatorej misli liberalna stranka, da je sedaj čas zanjo jako ugoden. Radikalni listi odločno ugovarjajo proti temu, da bi se razpustila skupščina. Vidi se pa, da se jako bojé novih volitev. Spolnili neso, kar so obetali narodu, in zaradi tega so pa ob zaupanje.

Francija. V nedeljo je v zimskem cirkusu bil shod boulangistov in pa revolucijarnih socijalistov, da so se posvetovali o združenju in pa pomiloščenju političnih zločincev. Predsedoval je bivši general komune, poslanec Cluseret, kateremu so dodali dva odsotna častna predsednika Rocheforta in pa zaprtega socijalnega agitatorja Culine-a. Nastopila je velika vrsta govornikov, ki so vsi seveda zagovarjali splošno pomiloščenje političnih zločincev. Veliko naudušenje je bilo, ko je k shodu prišel še neki Rus. Proti temu naudušenju je nekdo protestoval v imenu svobode, ali hitro so ga postavili na ulico. Po končanem shodu so hoteli še malo po ulici razgrajati, ali policija jim je kmalu spridila veselje in jih več zaprla.

Nemčija. Naudušenje za razstavo raste. Mestni zastop v Berolinu je vnet za razstavo in mesto bode dovolilo 10 milijonov mark v ta namen, monakovski veliki obrtniki so tudi za razstavo. Sedaj se še čaka na odgovor zveznih vlad.

Anglija. Tretji dan volitev je bil za Gladstona zopet nekaj ugodnejši. Vsega so Gladstonovci že pridobili 23 sedežev. Dosedaj je voljenih 123 konservativcev, 20 unijonistov, 89 Gladstonovcev, 5 delavskih kandidatov in 4 protiparnelitje. 429 poslancev je pa še voliti. Chamberlain je voljen v Birminghamu. V Finbury-ji je pa voljen Naoroji, ki je rojen Idijec in se je iz svoje domovine preselil na Angleško. Po političnem prepričanju je ta mož liberalec, po veri pagan.

Norvegija Državni zbor je sklenil adreso na kralja, v kateri zahteva, da potrdi zakon ob osnovi posebnih norveških konzulatov. Mej prebivalstvom je velika nevolja, ker kralj noče ustreči tej želji Norvežancev. Kralj sevéda ima svoje pomisleke. Če se Norvežani v vnanjih zadevah odločijo od Švedije, potem bode itak prišlo kmalu do ločitve. Naj se prigodi, da bodeta tirali nasprotno vnanjo politiko, potem unija več mogoča ni. Razmere so torej jako kritične.

Uganda. Po poročilih francoskih misijonarjev je v Ugandi katoličanstvo uničeno, ako evropske velevlasti kaj ne storé. Tako hudo preganjajo angleški protestantski misijonarji katoličane.

Izvirni dopisi.

Iz Trebnjega, 4. julija. „Dolenjski Sokol“ je napravil binkoštno nedeljo izlet iz Novega Mesta v Trebnje. Bil je slovesno sprejet od bralnega in gasilnega društva, ki sta mu prišla naproti do slavoloka. Gospodičine obsipale so ga s šopki. Udeležila se je njih veselice trebanjska olikana družba, pa tudi mnogo gospôde iz sosednih krajev.

Med drugimi prišli so iz Novega Mesta za „Sokoli“ tudi nekateri gospodje, ki so se nekdaj šteli za nemško misleče in so baje še. Najbrž bi bili radi postali „narodno napredni“, vzlasti zaradi bližajočih se občinskih volitev. Ali iz nemško mislečih ustavovernih Kranjcev ni tako lahko postati narodno-napreden, zatoraj jim, narodni Novomeščanje, ne smete za zlo vzeti, da so do volitev, v dobrih štirinajstih dneh, postali samo „napredni“. Do prihodnjih volitev je upati, da postanejo tudi narodni, če se bodo le tudi v prihodnje pridno udeleževali „Sokolovih“ izletov.

Iz Trsta, 7. julija. (Praznik sv. Cirila in Metoda na družbeni šoli pri svetem Jakobu v Trstu.) Ob 8. uri vstopim v župno cerkev, otroci so stali v petih dolgih vrstah; na koru je pa še veliko odraslih pelo. — Sv. mašo je daroval na velikem oltarju čast. g. Frančišek Sila. Po sv. opravilu napotimo se z otroci na šolski vrt. Čudil sem se tolikemu številu otrok, razredi morajo biti prepolni. — Otroci so nevstrašeno deklamovali in dobro naglaševali. — Vsebina programa je bila: prvi del pobožnega obsega, srednji del narodno navdušenje in sklep podučen v šaljivi obliki.

Meni je posebno ugajal životopis naših blagovestnikov in oni trigovor, v katerem sta dva učenca pripovedovala tovarišu o potovanju po širni Avstriji, prvi z očetom, drugi s stricem. Tu sta neveščemu tržaškemu prijatelju opisovala razne slovanske narode. Sklenila sta, da povsod matere ubogih in gospe v bogatih družinah, doma in na poti in drugod slovanski govore, le v Trstu ne, tu naše matere še celo otroke svaré v tujem jeziku. — Tudi prizor „Naš zdravnik“ je bil primeren in je ugajal. Mej drugim sem čul, ko je tovariš zdravniku tožil, da ga zob boli, da mu ta odgovori: „Kako ne, ako vedno v nje drbaš, zdaj z iglico zdaj s peresom; lešnike in orehe kolješ, sladčice grizeš, mrzlo na vroče ješ in piješ. Ni čuda, zob se razpoči in gnije. Ako si se pa pregrel ali prehladil, ti kri v zob tišči in hudo boli. In pa: Vi otroci tekate kakor zajci, razbeljeni prisopete k vodi in se je nasrebate. Potem se vas groznica loti in matere se jočejo pri vaših posteljah“. Ta veselica je bila jako podučljiva in zanimiva za onega, ki opazuje, v kakem duhu se naša mladina odgojuje. Sploh sem opazil, da na zavodu veje pravi krščanski duh.

Žejna in utrujena sva dospela na vrh, ko so se oglasili zvonovi, ki so vabili k večernicam.

Ko si ugasiva žejo, stopiva v cerkev. Mogočna bazilika s krasnimi slikami na presno je to svetišče. Presbiterij je ločen po stopnicah tako, da je mnogo višje od ladije. Sredi je pa oltar z dvojno menzo; krog in krog je marmornata obhajilna miza, da lahko dva zajedno mašujeta ter pri obhajanju duhovniku ni treba nikdar prestajati.

Po končanem opravilu je bilo treba poiskati prenočišča. Mož, ki sva ga vprašala, nama nasvetuje samostan. — Župnišče, oziroma stanovanje gospodov, ki oskrbljujejo svetišče, je namreč veliko poslopje, ki je bilo nekdaj v lasti menihov.

Drugo jutro je priplavalo krasno solnce na vzhodu ter zlatilo s prvimi žarki božjo naravo, katera se je iskrila v rosnih biserjih, kakor da se je nalašč odela v dragoceno opravo, da bi pokazala ljudém: „to je Gospodov dan!“

Slovesno so zabučali zvonovi in jutranje sapice so nosile krepak glas v cvetno dolino in v zelene gore, znaneč slavo nebeške Kraljice.

Na vse zgodaj so že stali ljudje po raznih mestih ter gledali po okolici. Ta je motril sive glave mogočnih julijskih planin, drugi je začudeno opazoval snežnike na vzhodu, drugi zopet je zrl na lepo Gorico.

Sploh vse se je čudilo, strmelo, gledalo, in bilo nam je, kakor da smo oproščeni zemeljskih težkoč, da biva naš duh bližje raja, — večne sreče.

Po dovršeni službi božji zapustiva sveto mesto milosti in čudežev. Šla pa nisva naravnost na cesto, ki se vije ob Soči navzgor po ozki soteski, marveč sva krenila po stezi preko gozdov in gorskih senožetij v Kanal. Pot je bila zeló prijetna v senci košatih dreves po mehkih stezicah.

Opoldne sva bila v Kanalu. Oddahnila sva se nekoliko, pokrepila se z „dijaškim kosilom“, potem sva šla dalje čez obokan kamenit most, pod katerim šumi zelena Soča. Ta most veže obe strani precéj velike vasi.

Po prašni cesti sva stopala polagoma dalje proti severu. Na obeh straneh so se dvigale gosto zarastene gore, in v globokem jarku ob desni je šumela peneča se reka.

Vedela nisva prav dobro, kam in kako naj se obrneva, da priideva do pravega smotra. Zemljevida nisva imela, po vaseh nisva mogla povpraševati. Znano mi je bilo samo ime vasi Bača, ki je uprav pod takoimenovanim prelazom, ki vodi s Primorskega v Bohinj.

Vprašava torej mladeniče, ki sva jih srečala, koliko je še do Bače. Toda mesto odgovora se začudeno pogledajo, kakor da so prvič v življenju čuli to ime; a eden odgovori: „Ne vemo, kje je to.“

„Na, tu ga imaš“, pravi moj tovariš. „Gotovo mora biti še daleč, ko še imena niso nikdar čuli.“ Pa sva se smejala in šla dalje. Zdaj pa pride naproti prihuljen berač, z oguljeno malho ter naju poprosi za božji dar.

„Tega vprašajva“, ménim jaz, „berači vse oblazijo; morda je čul vendar kedaj kaj o Bači.“

„No oče, ste slišali kedaj ime ‚Bača‘“, vpraša tovariš.

„I, kaj ga ne bi slišal“, dé berač, vtikajoč podarjen novčič v žep. „Ni tega Bog vé koliko, kar sem bil gori!“

„Ali bi prišla midva še nocoj do tje?“

„Tega pa ne. Jutri, če sta kaj dobra pri nogah, pa že prideta, že.“

Potem nama je označil natančno pot, da nama ni bilo treba na novo popraševati.

Hodila sva in hodila, da je bilo že vsega preveč, a zaznamovane gostilne vender ni bilo, ob kateri je nama bilo zaviti na desno, v vas, katere imesem pozabil. Že sva mislila, da sva jo zgrešila. Slednjič se vendar prikaže na ovinku in midva kreneva z glavne ceste čez potok navkreber ter kmalu dospeva do vasi, iz katere so uprav prihajali brdski senoseki, ki so šli ukajoč in pevajoč s šopki nakičeni v gorske senožeti. Sredi vasi je sedel cel zbor golorokih mož in starih mamic, ki so pretresavali in se pogovarjali o raznih stvareh. Ko so zagledali

Priporočam iz srca prekoristno družbo svetega Cirila in Metoda naši prečastiti in rodoljubni duhovščini. „Simplex“

Iz Trebnjega, 4. julija. Dne 17. junija veselili so se trebanjski farani svojega višjega pastirja, ki so prišli delit zakrament sv. birme. Ali vsak (kdor nima take fantazije, kakor neki „Narodov“ listkar, ampak še nekaj vere v svojem srcu,) vé, da prihod škofov in deljenje sv. birme vpliva tudi na odrasle in budi krščansko zavest.

Sprejeli so škofa na farni meji g. administrator, cerkveni in občinski zastopniki, pri vhodu v Trebnje pa, pri prvem slavoloku, velika množica vernega ljudstva, izmed šolskih otrok pa tisti, ki so bili pripravljeni za sv. birmo, pripeljani od g. veroučitelja. Ko se prevzvišeni knezoškof pripeljejo, pozdravi jih v imenu birmancev hčerka blag. gospoda majorja Gressela, poda šopek cvetlic in prosi za sv. blagoslov in spremi skozi okrašeno vas mil. knezoškofa. V cerkvenem govoru so prevzv. knezoškof posebno naglašali: Pri izreji otrok naj stariši posebno gledajo, da se otroci navadijo zvesto poslušati božjo besedo, da ne bodo nekoliko odrasli okoli cerkve postajali med božjo službo, da jih bodo varovali dotike s takimi ljudmi, ki zaničljivo govoré o sv. veri. Popoludne odpeljali so se knezoškof k sv. Trojici. — Pozneje smo zvedeli, da eden slavolokov nekomu ni bil na pravem mestu. Napisi na slavolokih niso samo za slavljenca, ampak za vse, ki jih bero; da bi dotični napis le tudi razumeli.

Iz loške doline, 4. julija. Dan 29. rožnik, praznik sv. apostolov Petra in Pavla, ostane nam nepozaben. Ta dan praznovala se je poleg cerkvenega letnega „žegnanja“ v mestni cerkvi v Ložu še dvojna izvanredna slavnost: blagoslovljenje novega križevega pota in dveh stranskih altarjev, posvečenih sv. mučencema Fabijanu in Sebastijanu in preblaženi Devici Mariji. Oboje delo hvali svojega mojstra. Sv. križev pot, osnovan po znanem umetniku Fürichu, oskrbela je tvrdka Heindlova na Dunaju ne za previsoko ceno. Občen glas se širi: Krasen je. Podobe so dovršeno izdelane, kolorit živ, ornamentika pri okvirih okusna in lična.

Enako pohvalno se moramo izraziti o stranskih altarjih, ki jih je iz marmorja izklesal domači umetnik g. Vodnik iz Ljubljane za 1100 gld.

Naj omenim zdaj nekoliko slavnosti same. Iz župnega dvora v Starem Trgu proti mestu Ložu je mej ubranim pritrkavanjem mogočnih zvonov v sprevodu nosilo postaje sv. križevega pota 28 mladeničev, s šopki svežih cvetic na prsih, ob straneh je pa stopalo ravno toliko ovenčanih deklet z gorečimi svečami v rokah. Za temi vrstile so se belo oblečene deklice, nakitene z venci.

Pevci so potoma peli pesni, primerne tej svečanosti.

Sprevod je bil veličasten, kajti neštevilna truma pobožnega ljudstva pomikala se je po cesti proti mestu Ložu.

Bližajoče se Ložu pozdravijo nas prijetni mestni zvonovi, a izpod razvalin starega nekdanjega mogočnega gradu buči nam nasproti mogočen strel topičev, da se hrib stresa. Dospevši v mesto Lož nas preseneti vnanje lice mesta. Ta dan se je starodavni lož pomladil, premenil se v pravi gaj. Ob cesti na vseh straneh postavljeni so bili zeleni mlaji, raz oken visele so v mnogih hišah slovenske trobojnice, na oknih gorele so nastavljene sveče.

Č. gosp. o. Angelik je po navadnem obredu v cerkvi sv. križev pot blagoslovil. Koncem blagoslova nam čast. gosp. celebrant s poljudno in prav živo besedo razloži in opiše križev pot v Jeruzalemu. Po govoru blagoslovil je preč. gospod dekan Kunstelj stranska altarja, njegov močan in milo glaseč se glas se je divno po božjem hramu razlegal.

Sledila je na to slovesna sv. maša, kojo je daroval preč. gosp. dekan, stregla sta mu domači g. kapelan in č. gosp. babinopoljski administrator. Z zahvaljeno pesmijo končali smo ob ob polujedni uri prelepo slavnost.

Da se je moglo vse to omisliti cerkvi sv. Petra, gre v prvi vrsti zasluga domačemu, za vse lepo in blago unetemu č. gospodu župniku, ki je v kratkem času svojega ondotnega službovanja že pri več cerkvah poleg farne cerkve to ali ono reč prenovil ali na novo omislil.

Pomagale so mu pa pri tem blagem činu nekatere radodarne roke s svojim dobrohotnimi prispevki. Hvala vsem!

Računski zaključki mestne blagajnice ljubljanske in podredjenih zakladov za leto 1891.

I. Mestni ubožni zaklad

imel je l. 1891 pokritja 24.492 gld. 9½ kr., potrebščine 24.838 gld. 69½ kr.; premoženje pa se je zvikšalo proti l. 1890 za 5307 gld. 82 kr., večinoma vsled ugodnejše kurzne vrednosti in znese čistih 226.521 gld. 20 kr.

II. Meščanski bolnišnični zaklad

ima pokritja 11.340 gld. 52 kr., potrebščin 11.381 gld. 84 kr. Premoženje se je zvikšalo za 1951 gld. 92½ kr. ter znese 120.337 gld. 32½ kr.

III. Ustanovni zaklad

ima pokritja 12.111 gld. 5 kr., potrebščin 12.103 gld. 52½ kr. Premoženje se je zvikšalo za 5647 gld. 62½ kr. vsled ugodnega kurza in znese 198.770 gld. 74½ kr.

IV. Mestne blagajne zaklad.

A. *Dohodki.*

Dohodkov pod naslovom I. „uprava v obče“ je bilo proti budgetu manj za 169 gld. 75 kr. zaradi manjih dohodkov na pristojbinah za meščansko pravo.

Pri naslovu II. „uprava mestnega premoženja“ je več dohodkov pri poslopjih in zemljiščih za 1460 gld. 60 kr., ker so se najmovine zvikšale in ker se je izredno veliko gramoza prodalo; — pri mestnih davščinah več za 6132 gld. 18½ kr., kar je pripisati ugodnemu razvitku gospodarjenja.

Pokazalo se je namreč, da na priliko pri gostaščini smemo računati na letnih 26.000 gld. mesto dosedanjih 23.000 gld.

Pri 6%, mestni dokladi je sicer zastanka izkazanih blizu 4000 gld., a ta obseza tudi 2979 gld. 47 kr. kot zaostanek južne železnice, ki je bil pa meseca januvarija 1892 izplačan.

Dalje je omeniti, da se je od predpisane gostaščine 26.000 gld. in od začetnih zaostankov v okroglem znesku (9951 gld.) 10.000 gld. do malega skoraj vse iztirjalo, kar je zasluga pritiska in urgence magistrata ter marljivega in spretnega poslovanja dotičnih uradnikov.

Pri točki 10. „Podturenska graščina“ je večji dohodek za 3116 gld. 71 kr. večinoma vsled prodaje lesa iz tivolskega gozda.

Pri upravi mestnega premoženja sploh se je proti budgetu za 10.709 gld. 69 kr. več sprejelo in zaostanki so se znižali od 20.000 na 12.000 gld.

Pri naslovu III. „ceste, ulice itd.“ je razločka samo 196 gld., pri naslovu IV. „Zdravstvo“ 206 gld. manj dohodkov, v pristojbinah za ogled mrličev za 106 gld. in drugih prejemkih za 100 gld. Pri naslovu V. „Šolstvo“ je manj dohodkov za 340 gld. 72 kr. poglavitno pri ukovini, in sicer vsled množeče se težave pri iztirjevanju. Naslov VI. „vojaška nastanitev“ ima 1471 gld. 30 kr. več prihodka vsled po novem tarifu zvišane najmovine.

Naslov „Razuoterosti“ ima manj 380 gld. 35 kr. prihodkov, kar je slučajno. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. julija.

(**Dr. Fran Škofic** †.) Sinoči, prepozno za včerajšnjo številko, smo dobili iz Škofje Loke telegram, da je tamošnji c. kr. okrajni sodnik, gospod dr. Fran Škofic, previden s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal. Pokojnik je bil star še le 45 let, bolehal je že več časa, na sv. Rešnjega Telesa dan je bruhnil mnogo krvi in sv. Petra in Pavla dan je bil previden. Povsod, kjer je služboval, v Novem Mestu, v Mokronogu in Škofji Loki, je bil obče priljubljen zaradi svoje stroge objektivnosti, dasi je bil vsled bolezni občutljiv. Sploh pa je bil znan kot jeden najboljših slovenskih juristov. Pogreb bode jutri popoludne ob 6. uri. N. v m. p.!

(**Umrl**) je, kakor se nam je že včeraj iz Konjic brzojavno sporočilo, v noči od srede na četrtek v Gratweinu pri Gradcu č. gosp. Frančišek Verlič, župnik v Stranicah. Rojen je bil l. 1826. Naj v miru počiva!

(**Osebna vest.**) Državni nadpravdnik pl. Schrey-Redelwerth iz Gradca je dospel v Ljubljano in te dni nadzoruje podrejene urade.

(**Kresovi.**) Iz Šmarija pod Ljubljano se nam poroča: Časopisi naznanjajo, kako so po Koroškem in drugod žgali kresove na čast sv. Cirila in Metoda. A tudi pri nas so goreli tisti večer mnogi kresovi, in mnogo vernikov se je udeležilo na praznik svetih maš, ki so se darovale pri lepo ozaljšanem oltarju. Istotako smo opazovali po hribih sosednih župnij mnogo kresov.

(**Družba sv. Cirila in Metoda**) je 7. julija prejela sledeči telegram: Iz Škofje Loke. Sodnik dr.

---

naju, potekla je govorica in otroci so se stisnili k materam. Ko sva jih pa prijazno ogovorila ter se jim celo pridružila, razvnela se je živahna govorica.

Bilo je polu osmih na večer, ko sva šla dalje. Za pol ure dospeva v romantično okolico — vasi sv. Lucije. Mnogo meščanov in gospode se je sprehajalo v hladnem mraku ter uživalo vso dražost prelepega večera v naravi. Prideva preko visokega mosta, pod katerim čez grozne čeri bobni Soča, v vas ter greva od gostilne do gostilne iskat prenočišča. Vse zaman. Povsod jednak izgovor: „Imamo toliko tujcev!“

„E, pa naj jih imajo. Pojdiva dalje. Noč bo krasna, vsaj vroče ne bo. Če pa omagava, umakneva se že toliko s ceste, da naju kedo ne povozi!

Tako je menil tovariš, in šla sva veselo dalje.

Toda če prav je bilo jasno, noč je bila le temna. Hodila sva do polu desetih, ne vedoč, kam dospeva. Konečno prideva v neko vas. Luči ni bilo drugodi, kakor v veliki hiši, iz katere se je čulo petje. Uganila sva, da mora biti gostilna.

Poskusiva torej tu, ali bi ne mogla ostati čez noč. Gospodinja je bila precej pripravljena ter naju je vedla v prijazno sobico. Utrujena dolgega pota hitro zaspiva.

Drugo jutro je bilo oblačno. Težke megle so se vlačile okrog gorskih slemenov in zdaj pa zdaj je hudo zagromelo, da je votlo odmevalo po tokavah. Čakala sva, da bi se zvedrilo; toda ni plohe ni vedrega neba nisva pričakala; zato sva odrinila naprej.

Kolovozna pot je vodila ob potoku Bači. Na mnogih krajih je bil bolj za koze, nego za voze. Hudourniki so izjedli, razprali prst in napravili globoke kotanje.

Potegnil je veter, drevje je zašumelo, nebo se posvetilo in zabučalo, pa se je ulila ploha, ki bi naju bila premočila do kože, da nisva naletela na samotno hišo nekega suknarja in barvarja, kjer sva vedrila.

To vam je bila družba! Kdo bi si bil mislil, da živé tako zavedni možje v taki samoti. Mož je bil jako olikan, naudušen narodnjak, ki je prehodil že mnogo sveta in se v Čehih naudušil za slovansko stvar. Koliko on koristi sedaj v svoji domovini! Spodbuja, uči, naudušuje narod. Jezik mu je čist, oglajen, a vendar priprost, da ga moramo imeti za vzor narodne govorice.

Sploh je slovenščina po celi ondotni dolini jako zvonka, čista in brez zavijanja.

Dolgo smo se pogovarjali — a čas je potekal. Nevihta je preminula in zopet je pogledalo božje solnce na zemljo. Mi dva sva morala dalje. Prisrčno smo si stisnili roke in mož narodnjak nama je naudušeno rekel v slovo besede: „Bodita moža in ne odtegnita pomoči narodu, ki je tako potrebuje!“

Hodila sva še bolj po samoti, kakor pred. Le tu pa tam se je prikazala samotna planinska koča ali ogljarska bajta. Že je bila ura dvanajsta, a zaželenega Podbrda, od koder vodi pot čez prelaz Bačo v Bohinj, le še ni bilo. Pospešila sva korake. A glej, prikazale so se prve hiše izmed drevja; bila sva zopet brez skrbi in kmalu smo zrli pri cerkovniku, ki je ob jednem oštir, pri oknih, kako je lilo in lilo, kakor bi se bil oblak utrgal.

Proti noči sva se poslovila. A komaj sva prišla do sv. Lenarta — sredi Bače — pa se je usula zopet gosta ploha in bila sva — se vé, v tretje gre rado — zopet namočena.

A nisva se menila za njo, saj sva bila blizu lepe Gorenjske. Hitela sva po strmi stezi in zdajci se je prikazal mogočen Triglav, ponosni Stol, katera so zlatili skozi megle prodirajoči žarki. Veselje nama je dokipelo in oba sva zavriskala. Tedaj sem prvič najiskrenejše pozdravil svoj rojstven kraj ter čutil, kaj je ljubo doma. Pozabivši ves trud sva hitela navzdol proti Bohinjski Bistrici, od koder sva se vrnila drugi dan v naročje ljubljenih domačih.

Škofic umrl. Glavni dedič društvo — sv. Cirila in Metoda.

(**Štajerska kmetijska družba.**) Presvetli cesar je potrdil zopetno izvolitev barona Washingtona predsednikom štajerske kmetijske družbe.

(**V Zagrebu**) je bil včeraj obsojen pravnik M. Poch, ki je bil v jezi ustrelil farmacevta Benića, na 15 let težke ječe. Predsednik sodišču je bil V. Cuculić, zagovornik dr. Marijan Derenčin, kateri je bil disciplinarnim potom obsojen na 30 gld. globe.

(**Huda nevihta**) je bila predsinočnjim v Zagrebu in okolici. Toča je pobila mnogo oken in poljske pridelke. Na južnem kolodvoru je ležalo nad 100 vrabcev mrtvih, katere je ubila toča. Potok Kraljevac je napravil silno škodo na Iličkem trgu.

(**Afêra Spinčičeva.**) Državno sodišče je včeraj razglasilo, da ni kompetentno soditi o pritožbi državnega poslanca g. V. Spinčiča. V razlogih navaja: Pravna narava državne disciplinarne oblasti se more presojati z dvojnega stališča. Ali je posledica sodniške oblasti države ali pa uporaba službene oblasti nad uradniki v javni službi. V obeh slučajih državno sodišče ni kompetentno odločevati. Če je disciplinarno postopanje proti kakemu uradniku izvrševanje sodniške oblasti kompetentnega disciplinarnega oblastva, je državno sodišče nekompetentno presojati, ker po državnem temeljnem zakonu ima pravico odločevati le tedaj, če se je politična pravica žalila administrativnim potom. Če pa se postavimo na stališče službenega gospodstva države, potem ne gre za politične pravice državnega služabnika, temveč za službeno razmero njegovo, ne za dejanje vladne oblasti, ampak za izvrševanje službene oblasti države, kakor je tudi disciplinarno sodišče njega sodilo kot državnega uradnika, ne kot državljana sploh. Zato tudi v tem drugem slučaju državno sodišče ni poklicano odločiti, ali je, kakor se trdi v pritožbi, disciplinarno sodišče poseglo v politične pravice državnega služabnika.

(**Leonova družba.**) Načelništvo Leonove družbe na Dunaju naznanja, da bode občni zbor dne 8. avgusta v Lincu, in sicer bodeta zjutraj od $^1/_2$8. do 9. ure imeli posvetovanje modroslovno-bogoslovna in pravoslovna sekcija, od 9. do 11. ure sekcije za socijalno, zgodovinsko, jezikovno vednost in literaturo; od 11. do 1. ure bode javna seja, od 4. do 6. ure zaključena seja.

(**Ošpice**) so se na Studencu pri Krškem prikazale tako zelo, da so včeraj šolo zaprli. Ošpicam se je pridružil hud kašelj, vsled katerega je od 3. do 6. t. m. umrlo 5 otrok, veliko jih je pa še v smrtni nevarnosti. Ošpice so se prijele tudi nekaterih odraslih, pa brez nevarnosti.

(**V proslavo sv. Cirila in Metoda**) bode v nedeljo dne 10. t. m. ob 10. uri dopoludne v vikarijatski cerkvi v Krškem slovesna sv. maša, pri kateri se bode pela maša po napevih o. P. Kneževića, ofertorij od F. Liszta. Ob 11. uri potem je občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za okraj Krško in okolico na vrtu g. Gregorića s sledečim vsporedom: 1. Vpisovanje novih udov in vplačevanje letnine. 2. Volitev novega odbora. 3. Volitev zastopnika k glavnemu zboru. 4. Predlogi.

(**Koroški „bauernbund“**) je dobil nov odbor. Načelnik je državni in deželni Fr. Kiršner, ki je že doslej bil glavna duša oni „zvezi“, ki je tudi vse prej, nego „kmetska“! Njegov namestnik je bivši poslanec Laks, tajnik Drüsler, blagajnik znani češki renegat Hirsch, ki kot vrtnar koroške c. kr. kmetijske družbe menda tudi ne zna najti boljše „zabave“, kakor ob vsaki priliki delati zdražbo med Slovenci! — Prihodnji „bauerntag“ bodo napravili v Grabštanju, v sedežu najbolj zagrizenih „bauernbundarjev“.

(**„Südmark“,**) o koji se pač uresničujejo Horacijeve besede: „Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus!“, premenila se je v zadnjem času, ker menda nema boljšega posla, v nekak zavod (koncesijoniran ali nekoncesijoniran??) za posredovanje pri najemu stanovanj. Vsi nemčursko-liberalni listi, stoječi v službi imenovanega društva, objavljajo namreč neki poziv, da išče uprava posestva dr. Reicherja 6 gostačev za posestvo v Pikri Vasi ob Mariboru. Vpraša naj se pri vodstvu „Südmarke“ v Gradcu! — Ob enem naznanja društveno vodstvo, da je poslalo vsem svojim podružnicam poziv, naj nabirajo nove člane, ter upa, da poziv ne ostane brezvspešen, sedaj ko je nemštvo nasproti slovenstvu v „tolikih škripcih“, in da treba vedno novih podružnic „Südmarke“ „als Bollwerke zum Schutze unserer (?) Vatererde“!! — No, kdor ne verjame, plača groš za nemški „schulverein“.

(**Vrhunec nemčurske budalosti!**) Z vidnim veseljem poroča zloglasni celovški list „Freie (?) St.“, da je neki občinski zastop v Rožni dolini poslal c. kr. okrajnemu glavarstvu v Celovcu vlogo, v koji se pritožuje, da je ondotni župnik, ne da bi vprašal občinske odbornike, dal v cerkvi naslikati sv. Cirila in Metoda! Zato vprašajo: „Ob sich die Gemeindevorstehung die Anbringung dieser zwei so missliebigen (!) Heiligen gefallen zu lassen brauche.“ — Navedeni odstavek pač brez komentara dosti jasno priča o brezmejni budalosti celovškega lista. Sedaj pa še kdo dvomi, da jih luna ne trka!!!

(**Umor.**) Zadnjo nedeljo so našli Barbaro Podlinšek, kočarico pri sv. Frančišku v Savinjski dolini, mrtvo in poleg nje sekiro. Zaprli so njeno tovarišico, ki je na sumu umora.

(**Duhovniške vesti iz celovške škofije.**) Umrl je dné 29. junija velečast. gosp. zlatomašnik Janez Černič, župnik v Glodnici. Rojen je bil v Čelovcu dné 27. marca 1815. leta, v mašnika posvečen 4. avgusta 1839. leta. — Dne 3. julija je umrl prečast. gosp. Matija Grössing, častni korar, dekan itd., v Št. Lenartu v labudski dolini. Bil je rojen v Rojah dné 19. septembra 1817. leta, v mašnika posvečen 30. julija 1843. leta. N. v. m. p.! — Čast. gosp. Fr. Vaha, mestni kapelan v Beljaku, gre za provizorja v Glodnico. — Čast. gosp. Vek. Vanna, kapelan v Št. Lenartu, bode oskrboval župnijo Št. Lenart.

Telegrami.

Dunaj, 8. julija. Tudi avstrijski trgovski minister je zahteval sedemdnevno opazovanje vseh ruskih ladij iz Črnega in Azovskega morja ter strogo preiskavo vseh turških ladij iz Črnega morja.

Budimpešta, 7. julija. Rumunski pastirji so pasli koze na ogerski zemlji; ogerski čuvaji so vjeli 100 kozâ. Pastirji so blizu Herkulovega kopališča zažgali gozd.

Berolin, 8. julija. „Norddeutsche Allg. Ztg.“ poroča, da je poročilo o trocesarskem shodu dné 29. avgusta v Spali neutemeljeno.

Rim, 7. julija. Kralj je imenoval poslanca Grimaldija ministrom državnega zaklada ter mu izročil vodstvo finančnega ministerstva.

Pariz, 8. julija. Francija uradno zahteva od Anglije, da odpokliče angleške misijonarje iz Algira.

Peterburg, 8. julija. Nemiri v Astrahanu naraščajo.

London, 7. julija. Doslej je izvoljenih 123 konservativcev, 19 unijonistov, 97 Gladstonovcev in 4 protiparnellisti. „The Morning“ poroča, da so te dni tri osebe umrle za kolero.

Umrli so:

4. julija. Janez Novak, umirovljen uradni sluga, 73 let, Križevniške ulice 7, vsled raka.

5. julija. Tine Peterlin, umirovljen uradnik, 79 let, Poljanska cesta 8, tabes dorsalis. — Blagomir Zabavnik, delavčev sin, 5 mesecev, Dunajska cesta 7, convulsiones.

V bolnišnici:

3. julija. Jožef Borštnar, gostač, 75 let, vsled raka. — Jožef Justenič, sluga, 29 let, legar.

4. julija. Franc Hasek, gostač, 42 let, cachexie.

5. julija. Jožef Skapin, gostač, 72 let, marasmus.

Tujci.

6 julija.

Pri *Maliču*: Kupferschmied in Rihman, trgovca, z Dunaja. — Seicek, trgovec, iz Prage. — Globočnik, notar, iz Vel. Lašič. — Sofda s sinom iz Trsta. — Petrovan, stotnik, z rodbino, iz Kapošvara. — Vedenjak, pristav, iz Ljutomera. — Jax, tovarnar, iz Linca. — Kotnik, zasebnik, z Vrhnike. — Brandstätter, uradnik, iz Gradca. — Casullich, zasebnica, z Reke. — Weiss, trgovec, iz Bora.

Pri *Slonu*: Hirschl, tovarnar; Sekules, Pik, König, Polatschek, trgovci; Kral, potovalec, z Dunaja. — Jan, dekan, iz Doline. — Bučar iz Kamnika. — Černy, uradnik, iz Bučke. — Gotzman iz Kočevja. — Kreibich, ključar, iz Carigrada. — Colenc, ravnatelj, in Dolenc, trgovec, s soprogo, iz Trsta. — Leder, višji nadzornik, iz Gradca. — Wakony s soprogo iz Litije. — Stariha, posestnik, iz Karlovca. — Gruden, trgovec, iz Idrije. — Fried, trgovec, iz Pečuha.

Pri *Juznem kolodvoru*: Rauders iz Prage. — Piff, gostilničarica, iz Gradca. — Geist s soprogo iz Dun. Novega Mesta. — Bruna, lekarnar, z Reke. — Bembo s soprogo iz Benetk. — Schachner, nadinženêr, iz Trsta.

Pri *avstrijskem caru*: Kutner s soprogo iz Budimpešte. — Müller iz Prisečnice. — Kirchberger, dijak, iz Linca. — Eicher s sinom iz Celovca.

Pri *Virantu*: Söldner, montêr, iz Augsburga.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Cerziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
7	7. u. zjut.	738·4	17·4	sl. sever	jasno	00·0
	2. u. pop.	736·4	24·9	sl. zapad	„	
	9. u. zveč.	736·9	19·2	„	„	

Srednja temperatura 20·5°, za 1·9° nad normalom

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. julija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hekt.	6	80	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, „	5	60	Surovo maslo, „	—	72
Ječmen, „	4	—	Jajce, jedno	—	2½
Oves, „	2	75	Mleko, liter	—	10
Ajda, „	5	70	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso, „	4	40	Teleče „	—	54
Koruza, „	4	60	Svinjsko „	—	64
Krompir, „	—	—	Koštrunovo „	—	38
Leča, „	12	—	Pišanec	—	45
Grah, „	10	—	Golob	—	17
Fižol, „	8	—	Seno, 100 kgr.	1	78
Maslo, kgr.	—	86	Slama, „ „	2	14
Mast, „	—	66	Drva trda, 4 kub. mtr.	6	50
Špeh svež, „	—	56	mehka, „	4	50

Dunajska borza.

Dné 8. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld.	30 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „	10 „
Zlata renta 4%, davka prosta	113 „	— „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „	70 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	998 „	— „
Kred tne akcije, 160 gld.	314 „	40 „
London, 10 funtov strl.	119 „	65 „
Napoleondor (20 fr.)	9 „	51 „
Cesarski cekini	5 „	70 „
Nemških mark 100	58 „	67½ „

Dné 7. julija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld.	20 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „	45 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 „	75 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 „	25 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 „	50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „	25 „
Zastavna pisma „ „ „ „ 4½%	100 „	45 „
Kreditne srečke, 100 gld.	189 „	— „
St. Genóis srečke, 40 gld.	63 „	— „
Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld.	25 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „	50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „	75 „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „	— „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „	— „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 „	25 „
Akcije Ferdinándove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2803 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	99 „	25 „
Papirni rubelj	1 „	18 „
Laških lir 100	46 „	— „

„MERCUR“ menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se **kupujejo** in **prodajajo** v kursnem listu navedeni **vrednostni papirji, srečke, valute** in **devize.**

Razna naročila izvršé se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.

4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila **avstro-ogerska banka** in **podružnice njene.**

1860. leta promese

cele gld. **14½**, petina gld. **4** in kolek **50** kr.

Glavni dobitek 300.000 gld. av. velj.

Žrebanje že dné 1. avgusta!

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič. Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.